

Fra: Elin Willassen [Elin.Willassen@Fm-Oa.stat.no]

Sendt: 15. mars 2004 13:53

Til: Postmottaket

Kopi: Anne Kristin Berntsen

Emne: Skoglov - høring

Oppfølgingsflagg: Følg opp

Status for flagg: Flagget

Oslo fylkeslandbruksstyre behandlet høring på ny skoglov i møte i dag.

Vedlagt følger møteprotokollen

<<Oslo-skoglov.doc>>

Med vennlig hilsen

Elin Willassen, konsulent

Fylkesmannen i Oslo og Akershus

Telefon: 22003647

<mailto:elin.willassen@fm-oa.stat.no>

<http://www.fylkesmannen.no/OsloOgAkershus>

M Ø T E B O K

2/2004

Fylkeslandbruksstyret i Oslo	
Møte: 15. mars 2004	Sak nr. 999904 10037 DIV
Saksbehandler: juridisk rådgiver Anne Kristin Berntsen	

FORSLAG TIL NY LOV OM SKOGBRUK – HØRINGSUTTALELSE

Saken gjelder:

Landbruksdirektøren har mottatt forslag til ny lov om skogbruk til høring. Høringsfristen er 15. mars 2004.

I høringsnotatet er det gjort rede for de føringer som ligger til grunn for forslaget til ny lov om skogbruk.

De viktigste endringene og hovedinnholdet i den nye loven er beskrevet på høringsnotatets side 5 og 6.

Landbruksdirektørens vurderinger:

Landbruksdirektøren har utarbeidet følgende forslag til høringsuttalelse:

Generelt:

Fylkeslandbruksstyret i Oslo oppfatter foreliggende forslag til ny skoglov i det store og hele som et godt strukturert og oversiktlig forslag. Det er lagt vekt på – og en har lykkes godt med – å forenkle dagens lovverk, noe fylkeslandbruksstyret ser som en stor fordel.

Om ressursbehov og –tilgang: I forbindelse med Stortingets behandling av Skogmeldinga våren 1999 bemerket komiteen følgende (jf. høringsnotatet): *”Den nye skogbruksloven må også videreføre en skogadministrasjon på kommune- og fylkesnivå med en organisasjon og kompetanse som gjør det mulig å følge opp regelverket og de skogpolitiske mål på en god måte regionalt og lokalt.”*

Det er et åpent spørsmål om det vil la seg gjøre å oppfylle alle de kommunale forpliktelser som fremgår av lovutkastet med den ressurs situasjonen og de prioriteringer som er realiteten i kommunene. Særlig stilles det spørsmål ved den reelle muligheten for å følge opp forskrifter om miljøhensyn og foryngelse.

Det er i høringsnotatets kapittel 7 gitt uttalelser om at en ikke regner med at oppfølging av den nye loven med forskrifter vil medføre vesentlig nye oppgaver for myndighetene. Fylkesmannens og fylkeslandbruksstyrets ressurs- og arbeidssituasjon vil også påvirkes på tilsvarende måte av lovforslaget, og en ser behov for at dette vurderes og hensyntas før de bebudede forskrifter trer i kraft. Fylkeslandbruksstyret mener at det er vanskelig å spå på forhånd hvor arbeidskrevende oppfølgingen av det nye lovverket blir, herunder hvor mange enkeltsaker og klagesaker som vil oppstå forforvaltningen.

Videre anses det ønskelig at det også foretas revisjon av Markaforskriften, bl.a. for å harmonisere denne med den nye skogbruksloven med tilhørende forskrifter.

Om § 3 Skogbruksstyresmakt

Denne bestemmelsen gjelder habilitetsmessige forhold. Det er opplagt at kommunen ikke kan være skogbruksmyndighet for egen eiendom innenfor kommunens grenser. I Oslo og Akershus har vi imidlertid det forhold at én kommune (Oslo) er eier av skogarealer i en rekke av sine nabokommuner (Asker, Nittedal, Lørenskog, Enebakk, Ski, Oppegård og Frogn). I forbindelse med forvaltning av Markaforskriften fungerer den respektive kommune som skogbruksmyndighet for Oslo kommunes eiendom, for eksempel ved behandling av hogstmeldinger. Habilitetsmessig fungerer dette hensiktsmessig. Det bør vurderes om dette prinsippet kan gjennomføres også i ny skogbrukslov eller om Fylkesmannen skal være skogbruksmyndighet også for skog som eies av andre kommuner enn den respektive.

Det er en kjent problemstilling i vår region at både eierskap og skogbruksmyndighet er uklart for eiendommer som er eid av fylkeskommunen. Det er nødvendig å få ryddet opp i dette forholdet. Fylkeslandbruksstyret mener i denne forbindelse at det bør fremgå av loven hvilken myndighet som skal initiere denne avgjørelsen; kommunen, fylkesmannen eller fylkeskommunen selv.

Om § 4 Skogeigar sitt forvaltaransvar

Lokale og regionale skogbruksmyndigheter kommer ofte opp i situasjoner der det er vanskelig å tolke hvor langt loven rekker og begrensninger i forhold til miljøhensyn.

Fylkeslandbruksstyret kan ikke se at det foreliggende forslag til ny lov inneholder den avklaring det er behov for. I kommentarene til lovforslaget viser departementet til at lovens bestemmelse om skogeiers ansvar i forhold til miljøverdier tar utgangspunkt i dagens rettstilstand og praktisering av lovverket. Denne rettstilstand og forvaltningspraksis bør nedfelles i loven slik at nivået for skogeiers ansvar går klart frem av lovteksten uttrykt i konkrete størrelser. Eventuelt kan denne avklaringen innarbeides i en egen forskrift om miljøhensyn.

Om Forskrift om miljøhensyn

Departementet har spesielt bedt om høringsinstansenes syn på innhold og detaljeringsgrad i en egen forskrift om miljøhensyn.

Fylkeslandbruksstyret finner det naturlig at det foreligger et lovverk som regulerer næringslivets rammebetingelser og at krav til skogbruksnæringen om å ivareta miljøhensyn i så måte ikke bør representere noe unntak. Dette er også viktig i en næring der tradisjonen er basert på at næringsutøverne har frihet under ansvar.

Miljøforskriften forutsettes å representere en minimumsstandard som alle må rette seg etter. Avtaler mellom skognæringen og miljøorganisasjonene som på visse områder pålegger skogbruket strengere miljørestriksjoner enn hva lovverket krever, må ses på som en markedstilpasning og et bevis på at næringen finner det formålstjenlig å synliggjøre sitt miljøansvar på denne måten. En slik avtale er basert på frivillighet og det vil alltid være tolkingsmuligheter. Den vil ikke binde opp de skogeierne som ikke forpliktes av en frivillig avtale, for eksempel de som ikke er medlem i skogeierorganisasjon som er avtalepart eller som leverer virke til tømmerkjøpere som ikke stiller krav om sertifisering. En egen miljøforskrift vil derfor gi hjemmel for å reagere overfor de skogeierne som ikke tar tilstrekkelig miljøhensyn.

Fylkeslandbruksstyret er av den oppfatning at innholdet i, og nivået på restriksjonene i en miljøforskrift bør harmoniseres med gjeldende Levende Skog-standarder. En miljøforskrift hjemlet i skogbruksloven bør være å betrakte som minimumskrav for miljøhensyn.

Om § 6 Forynging og stell av skog

Bestemmelsen er en innskjerping av skogeierens ansvar. Skogeier skal sørge for tilfredsstillende foryngelse etter hogst. Tilrettelegging for foryngelse skal være utført senest 3 år etter hogst. Skogeiers ansvar er klarlagt og tidfestet. Definisjon av begrepet tilfredsstillende foryngelse må avklares.

Synliggjøringen av skogeiers ansvar og plikter ved foryngelse av skog er en naturlig videreføring av den nye skogpolitikken. Omleggingen av skogpolitikken har hatt som siktemål at de økonomiske rammebetingelsene for skogsektoren skal bli mer robuste. Et resultat av dette er en forbedret skogavgiftsordning, hvor skattefordelssatsen ved investering i bl.a. etablering av skog er vesentlig forbedret.

Om Forskrift for forynging av skog

Departementet har spesielt bedt om høringsinstansenes syn på innhold og detaljeringsgrad i en egen forskrift for forynging av skog. En forskrift som omhandler foryngelse vil automatisk øke fokus og aktivitetsnivå på området.

Som det vises til i kommentaren til bestemmelsen vil begrepet tilfredsstillende foryngelse gi rom for skjønn. En forskrift vil måtte tallfeste begrepet med tanke på tetthet og tidsperspektiv opp mot bonitet.

Departementet viser i forbindelse med lovforslaget til den årlige resultatkontrollen i skogbruket. Den viser at om lag 20 % av arealet som er forynget de senere årene ikke er tilfredsstillende i forhold til oppbygging av ny skog.

Fylkesmannen i Oslo og Akershus har på eget initiativ foretatt en kontroll av foryngelsesflater på høy bonitet (G17 ->) 5 år etter hogst. Undersøkelsen omfatter i underkant av 100 flater og representerer et areal i overkant av 2000 dekar. I henhold til forslaget om minstekrav for tetthet (G17: 125 pl./daa), viste 39% av flatene (32% av arealet) tetthet under dette nivået.

Undersøkelsen viste også at 29% av flatene (37% av arealet) hadde en tilfredsstillende tetthet (G17: 190 pl./daa \approx 170 bartrepl./daa + 10% lauv). Settes grensen for minstekrav til tetthet på G17 til 100 pl./daa, ville 10% av flatene og 20% av arealet vært utilfredsstillende forynget.

Foryngelsesforskriften forutsettes å tallfeste et absolutt minimum hva gjelder det enkelte treslag relatert til bonitet, hva som godtas som etableringsfase, og hvilke treslag som skal vurderes til å inngå i fremtidsbestandet. Fylkeslandbruksstyret mener nivået på detaljeringsgrad som er omtalt i høringsutkastet til ny skogbrukslov er utfyllende.

Fylkeslandbruksstyret mener samtidig at det i en eventuell ny forskrift skal synliggjøres forskningens tilrådninger for hva som anses for å være optimal tetthet for god kvalitets- og volumproduksjon på boniteter og for ulike treslag.

Om §§ 9 og 10 Førebyggende tiltak og Tiltak etter skader på skog

Fylkeslandbruksstyret ser det som lite hensiktsmessig å ta med en bestemmelse i den nye skogbruksloven som gir mulighet for å sette tålegrense for hjorteviltets beitepress på skogen. Fylkeslandbruksstyret er av den formening at denne problemstillingen primært skal ivaretas gjennom viltloven.

I høringsutkastet til "Forskrift om miljøtilpasninger i skogbruket" fra 1997 er skoghygieneforskriften og miljøforskriften rangert i forhold til hverandre (den første overstyrrer den andre). Bestemmelser om dette vil være avklarende og sikre en mer enhetlig forvaltning.

Om § 11 Meldeplikt

Fylkeslandbruksstyret mener at det må være opp til den enkelte kommune å vurdere om det skal kreves tilbakemelding før tiltaket blir iverksatt. (Søknad krever tilbakemelding, melding er mer av opplysende art, som ikke krever tilbakemelding dersom tiltaket er uproblematisk.)

Om § 13 Skogområde med viktige miljøverdier

Fylkeslandbruksstyret ser det som positivt at denne bestemmelsen i lovforslaget er modernisert og forenklet. Forenkling av prosessen vil forhåpentligvis føre til økt bruk, noe som er ønskelig i hovedstadsregionen, hvor sterke samfunnsinteresser er knyttet til skogarealene. Erfaringene med forvaltningen av Markaforskriften viser at forskrifter hjemlet i skogbruksloven gir gode muligheter for å kombinere nærings- og miljøinteresser på en hensiktsmessig måte.

Om § 14 Innbetaling til skogfond m.m.

I praksis vil dette være tilnærmet umulig å etterleve/håndheve. Dersom formuleringen beholdes, må årlig forskrift om skogavgift sette en grense for avgiftsfritt samlet skogavgiftsbeløp gjennom året, jf. Forskrift om skogavgift for 2004, § 1, 3. ledd.

Fylkeslandbruksstyret mener at virke til eget bruk for å dekke behovet i jord- og skogbruksmessig virksomhet burde vært fritatt for skogfondtrekk. Forslag til tekst i 2. ledd, 3. komma: *..., og ved skogeigaren sin bruk av virke **til andre formål enn** til å dekkje eige behov i samband med verksemd som gjeld jord og skog.*

Ordlyden vil da være tilsvarende som for gjeldende skogbrukslov.

Fylkeslandbruksstyret har notert at kapittelet om ekstraordinær skogavgift ikke lenger er med. Skal det fortsatt være mulighet for innbetaling av en slik avgift, regner man med at det kommer nærmere bestemmelser om dette i en forskrift. Man kan også stille spørsmålet om hvor aktuelt det er å innbetale ekstraordinær skogavgift.

Kapittelet om skogfond m.m. (kap IV) er svært generelt. Det antas at det meste vil bli styrt gjennom forskrifter. Det anses som viktig at disse blir utfyllende. Spesielt forskrift om tiltak som skogfondsmidler kan benyttes til, er viktig at blir så konkret som mulig. Det må ikke være tvil om hva disse midlene kan brukes til.

Om § 20 Klage

Innenfor Markaområdet har organisasjonene klagerett. Det bør avklares hvorvidt dette også er tilfelle for den nye skogbruksloven, og det er en fordel om det fremgår direkte av loven hvem som har klagerett.

Om § 21 Straff og tvangsgebyr

Fylkeslandbruksstyret er positiv til å fjerne skogoppsynets eksklusive rett til å påtale lovbrudd innenfor skogbrukslovens virkeområde. Imidlertid bør det fremgå tydelig av loven hvem som har påtalerett.

Landbruksdirektørens forslag til VEDTAK:

Fylkeslandbruksstyret avgir uttalelse i samsvar med landbruksdirektørens forslag.

Fylkeslandbruksstyrets behandling:

Landbruksdirektørens forslag til uttalelse ble enstemmig vedtatt.

Følgende omforente forslag til tillegg til landbruksdirektørens forslag ble enstemmig vedtatt:

”Fylkeslandbruksstyret savner en nærmere utdyping i lovteksten av formålsparagrafens omtale av hensynet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturverdier i skogen.”

Etter dette blir fylkeslandbruksstyrets VEDTAK:

Fylkeslandbruksstyret avgir uttalelse i samsvar med landbruksdirektørens forslag.

Tillegg: Fylkeslandbruksstyret savner en nærmere utdyping i lovteksten av formålsparagrafens omtale av hensynet til biologisk mangfold, landskap, friluftsliv og kulturverdier i skogen.